

Szente Anita

Porcelán

Az öt négyzetméteres szobában, a neobarokk szekrény utolsó előtti polcának jobb belső sarkából, zárt ajtó mögül mosolygok. Kadmiumvörös báli ruhámon szakadás, kilátszik a fűző.

Szemben velem a falon meztelen női akt, XIX. századi a festmény. A díványon fekvő hölgy kimért tekintete a cseresznyefa komód felé figyel. Újságból kitépett fecnit ragasztottak enyves ragasztóval a bal felső fiókra. Lucian Freud legújabb kiállításáról olvashatunk: a festék hús, az akt maga a személy. A hölgy illően bólint, kezét összekulcsolja köldökén, figyeli a cikk illusztrációját: fetrengő meztelenség, akinek arcát sovány kutya nyaldossa. Szemléli, majd kimért pontossággal fordítja el tekintetét. Szürcsöl a teájából. Megigazítja gyöngysorát. Felemeli tükrét, arcához emeli. Nem néz bele.

A tükörben nem a díványon fekvő hölgy arcát látom. A komódra ragasztott újságcikket tárja elém. Kitárulkozott női alak széttárt lábaival. Lábfejehez gabalyodott a lepedő. A combjai puhák és peckesek.

Pattanásig feszülnek a drótok a végtagjaimban. Kimértebben állok, mint bármikor.

A díványon fekvő hölgy megmozdítja a tükröt. Fénysugár érkezik felém. Szabályos a fényvisszaverődés. Vakon bámulok magam elé.

Törzsemet állvány szorítja, biztosítja a helyállást. A szembogár elrepül. Épp a komód felé igyekszik. A látvány a bőr. A puha bőr. Érzem az illatát.

Kemény parkettára fekszem, kócos a hajam. Combjaim feszülnek a kitérésről. Nincs drót, nincs állvány. Nincs üveg, nincs gondosan kevert kerámiafesték. A bőröm nem simított, a hajam nem mintázott. Szellő és hidegrázás. Lazult test és feszültség. Erő. Szórtelen kutya közeledik felém. Ugrik. Magamhoz ölelem. Bambán bámul rám. A kutya meleg szuszogását érzem a mellkasomon. Félelemmel érintem meg, melegséggel tölt el finom moccanása. Meleg lehelet, meleg bőr. Védtelen vagy!

Kifújom a percek óta bent tartott levegőt.

Most ismét tűhegy pontossággal állok itt. A bűbajos kerámiafesték továbbra is makulátlan.

Nehezen kapok levegőt, a fűzőt egykor gondosan megszorították.

– Hozd vissza! Hozd vissza, kis patkány!

A ruhámból tépett bársonydarabbal lohol a komód felé. Betakarja a meztelen testet.

Ki nyitotta ki a neobarokk szekrény üvegtaját?

Reggel

Pihe tömeg, dunyha súly. Ez a pók tegnap este is ugyanitt volt. Visszacskom a szemem.

Az elefánt felém tart, ormányát az ablak felé szegezi, közben hátrafele araszolgat. Nincs függöny a karnison. A fehér fal foltos. A takaró sarkát ölelem magamhoz, mozdulatlanul fekszem. A párnámon nyálfoltok.

– Tegnap is itt voltál. Ma mikor tervezel kiugrani az ablakon? – kérdezem tőle.

A könyvespolcon ágaskodó porcelán ló. Nyerítve rúgja el maga alól talapzatát. Ügetve közelít felém. Kopogó parketta.

– Halkabban!

Vágta. Előugrás. Takarószéle. Vágtaugrás. Sikeres ugrás.

– Ma is kitettél magadért!

Nyugtalanul csörtetni kezd a sosem látott, ágyam alatt élő vakond. Az ágyneműtartó kellően sötét neki. Éhes lehet. Vakondtúrás a fejem alá. A párnámban élő gilisztákból kíván fogyasztani. Feltúrja a szamócaágyást. Ásás. Hosszan a lepedőn. A lábamig.

A kinyitott ablakon veréb repül be. Csipeget a szamócából.

– Eheted bátran kis barátom, nincs permetezve – szólok hozzá, mielőtt még arcomra repül.

Pihe tömeg, dunyha súly. Befészkei magát a magamhoz szorított csücsökbe.

Most már mindenki itt van. Megnyugszom. Nem néznek egymásra. Nem néznek rám.

Fekszem mozdulatlanul. A nap felkelőben van. Jobb kezemmel megsimítom a veréb kobakját.

Bal kezemmel belekapaszkodom a ló sörényébe. Jobb talpammal megérintem az elefánt

hátsóját. Bal talpammal félrehúzó a lepedőt. Menj haza, kis vakond!

Zizegés. Szél. Beindul a cirkula. Autó érkezik. Csengetés. Ismerős lépések. Lépcső. Te vagy az. Kinyitod az ajtót. Fekszem mozdulatlanul.

– Hiszem, hogy a fejedben élő lények, egyszer majd képesek lesznek szeretni egymást – mondod, és becsukod az ablakot.

Közben pedig megemelkedik a törzsem. Végtagjaim mereven lefeszítve. Levegővel szívom tele a mellkasom. A fejemen giliszták másznak. Mellizom. Fűrészizom. Rekeszizom. Hasizom. Canalis inguinalis.

Már nincs szükségem a takaróra.